

rozšěrjeju swoje napisma* a powjetšejju wobrubu.**

2. Mójz. 6, 8; 4. Mójz. 15, 38.

6. Lubuja tež přenje města při hosćinach, a přenje stoly w synagogach,

Mark. 12, 39; Luk. 11, 43; 20, 40.

7. A postrowjenja na torhošću, a zo bychu wot ludźi mjenowani byli: Rabbi.*

8. Wy pak njedajće so mjenować rabbi; přetož jedyn je waš mištr,* wy wšitecy pak sće bratřa.

Jak. 3, 1.

9. A tež wótc njerěkajće sebi na zemi; přetož jedyn je waš Wótc, kiž je w njebjesach.

Mal. 1, 6.

10. Ani mištr njedajće so mjenować; přetož jedyn je waš mištr, Khrystus.

11. Štóž je wjetši mjez wami, budź waš služownik.

12. Štóž pak so powyšy, budźe ponizeny, a štóž so poniži, budźe powyšeny.

Luk. 14, 11; 18, 14.

13. Běda pak wam, pismawučeni a farisejowje, tajency, dokelž zamkaće njebjeske kralestwo před čłowjekami; přetož wy nutř njeńdžeće, a tym, kotřiž nutř du, njedaće nutř hić.

14. Běda wam, pismawučeni a farisejowje, tajency, dokelž domy wudowow spóžeraće,* dolhe modlitwy dokonjeicy; tohodla změjeće ćežše sudženje.

Mark. 12, 40; Luk. 20, 47.

15. Běda wam, pismawučeni a farisejowje, tajency, dokelž po morju a po kraju čahaće, zo byšće jednoho noweho wěriwego sćinili, a hdyž je sćinjeny, činiće z njeho džěćo hele, dwójcy hórše, dyžli sće wy.*

16. Běda wam, slepi wodžerjo, kotřiž

prajiće: Štóžkuli by přisahał na templ, to ničo njeje; štóž pak by přisahał na zloto w templu, je winowaty.

17. Blazni a slepi! Přetož što je wjetše, zloto abo templ, kotryž swjeći zloto?

18. A štóžkuli by přisahał na woltař, to ničo njeje; štóž pak by přisahał na dar, kotryž je na woltařu, je winowaty.

19. Slepi! přetož što je wjetše, dar abo woltař, kotryž swjeći dar?

20. Štóž tohodla přisaha na woltař, přisaha na njón a na wšitko, štož je na nim;

21. A štóžkuli by přisahał na templ, přisaha na njón a na toho, kotryž w nim bydli,

22. A štóž přisaha na njebjo, přisaha na trón Boži, a na toho, kotryž na nim sedži.

23. Běda wam, pismawučeni a farisejowje, tajency, kotřiž džesatk dawaće wot mjatlički, a koprika, a kimjelčki, a zanjechaće, štož je wažniše we zakonju: sprawnosć, smilnosć a wěru; tuto dyrbješće činić, a druge njezanjechać.*

Luk. 11, 42.

24. Slepi wodžerjo, kotřiž kuntwory cydźiće, kamela pak póžeraće.

25. Běda wam, pismawučeni a farisejowje, tajency, wy čisćiće keluchi a šklě zwonka; znutřka pak sće polni rubjeństwa a nješwarnosće.

26. Slepý farisejo, čisć najprjedy, štož je znutřka kelucha a šklě, zo by čiste bylo, štož je zwonka.*

5. To běchu pergamentowe lisćiki, na kotrychž běchu někotre słowa ze zakonja napisane. Po wopačnym zrozymjenju prikazuje, zo dyrbja Boži zakon stajnje před wočomaj měć a we wutrobje nosyć, při wjazowachu sebi tamne lisćiki na čolo a na lěwu ruku. ** Wobrubu, kotrež Židźa k rozeznawanju wot pohanow na drasće nošachu, mějachu jich tež na zakon Boži dopomnić. Farisejowje nošachu pak wjetše lisćiki a šěrše wobrubu, a chychu z tym pokazować, zo zakon wjele swěrnjšo dokonjeju, dyžli druzy. — 7. Rabbi t. j. čestny titul wučenyh a wučerjow. — 8. Mjenujcy Khrystus, wot kotrehož ma wšitka waša wědomosć a mudrosć wukhadžeć. — 14. t. r. za bohate wudowy dołhe modlitwy dokonjeće a z tym jich zamóženje z njeprawdu na so sčehnjeće. — 15. t. r. přewulku prócu sebi dawaće, zo byšće jednoho pohana za židowstwo dobyli, ale ze svojim příkladom a wučenjom jeho skazyće. — 23. Džesatk wot móličkosćow, kotryž sebi ani zakon nježada, wy dawaće, wjele wažniše winowatosće, wosebje winowatosće praweje lubosće pak zanjechaće. — 26. We wšlakich snadnych wěcach a prózdných wonkownosćach, na kotrychž ničo njezaleži abo jara mało, sće swědomiči, wažne pak njedopjelniće.